

מתוק מדבש

כניסת השבת – 17.23
יציאת השבת – 18.31
רבנו תם (72 דקות זמניות) - 19.08
(אופק חדרה)

יום שישי בשעה 16.23 שיעור 'בואי כלה'
על פרשת השבוע: (להאזנה 03-6171111)
'עזר חי פאתר קולף הלפון'

שבת קודש 15.30-16.30 שיעור – מנחה.
ביהכ"נ 'בית יוסף' א.ת.ג, אולגה
'ברוכים הבאים בשבת ה!'

שנה עשירית - גיליון 388
פרשת ויקרא
שבת זכור תשפ"ד

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י
הרב ברוך בוקרה שליט"א
שפת' הכנסת 'פית יוסף' ו'אפת אחים' שפעת אולגה
ניתן לשמוע את שיעורי הרב ב'קול הלפון' בטלפון 073-2951228

זרות) בשמן (חלקה כשמן ולא כמשה) תיעשה'.
ואם תתפלל כך אז 'והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה
לה'...' התפילה תגיע עד כיסא הכבוד. *מתוק מדבש!*

זכור את אשר עשה לך עמלק... תמחה את זכר עמלק

ויש לשאול: מדוע נצטוונו לזכור את מעשה עמלק? אם זה משום הציווי למחותו, הרי הקב"ה צריך למחות בעצמו ולא אנחנו, שהרי נאמר (שמות יז, יא) 'ויאמר ה' אל משה...
כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים'.

ותירץ נפלא הגאון רבי אהרון קוטלר זצ"ל (הובא ע"י הרב אהרון קופמן שליט"א): **הקדמה:** מובא במדרש (ילקוט שמעוני): 'רבי פנחס אומר: אחר ארבעים שנה רצה משה לומר להן לישראל: 'זכורים אתם מה שאמרתם היש ה' בקרבנו?' אמר משה 'אם אני אומר להם כך הרי אני מלבין פניהם ומלבין פנים אין לו חלק לעולם הבא, משל למה הדבר דומה: למלך שהיה לו פרדס אחד, והכלב קשור בפתח הפרדס ומביט בכל מה שבפרדס, נכנס אוהבו של מלך לגנוב מן הפרדס ושיסה בו את הכלב וקרע בגדיו, אמר המלך אם אני אומר לאוהבי 'למה נכנסת לתוך פרדס שלי?' הרי אני מלבין את פניו, אלא אומר 'הראית כלב שוטה היאך קרע את בגדיך?' מיד הוא מבין מה עשה, כך אמר משה הריני אומר לישראל 'זכור את אשר עשה לך עמלק'. נמצא, כי הסיבה לציווי 'זכור את אשר עשה לך עמלק' היא כדי לזכור את הסיבה מדוע הגיע עמלק.

ולמה הגיע עמלק? מובא במדרש תנחומא: רבי אליעזר בן חסמא אומר: 'אי אפשר לישראל לחיות, אלא אם כן מתעסקין בדברי תורה. ולפי שפירשו ישראל מדברי תורה, לפיכך השונא בא עליהם. ולעולם אין השונא בא, אלא על החטא ועל העבירה. לכך נאמר: ויבא עמלק'.

נמצא כי הציווי לזכור את מעשה עמלק נועד כדי להשריש בנו את הידיעה שאסור לנו להתרפות מלימוד התורה כי רק לימוד התורה הוא זה שמביא את הניצחון על אויבי ישראל. *מתוק מדבש!*

ודתיהם שונות מכל עם ואת דתי המלך אינם עושים (אסתר ג, ח')

מובא בדרך מליצה שהמן אמר למלך: הרי כל החגים של היהודים הם מהעמים שרדפו אותם - פרעה, אנטיוכוס וכו'... ולכן ייכתב לאבדם וכך גם לך יהיה חג אצלם. ובעניין זה מובא כי כומר אחד שאל את רבי יהונתן אייבשיץ זצ"ל: מדוע בכל החגים, אתם עורכים את סעודת החג בערב החג ובפורים אתם עורכים את הסעודה ביום? אכן, גם אני תמה עליכם, השיב רבי יהונתן, שכל חגיכם מתחילים ביום ואילו את חג הולדת 'משיחכם', אתם מתחילים בלילה.

ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאוהל מועד לאמר (א, א')
מובא במדרש רבה: 'מכאן אמרו כל תלמיד חכם שאין בו דעת, נבילה טובה הימנו, תדע לך שכן הוא, צא ולמד ממשה אבי החכמה, אבי הנביאים, שהוציא ישראל ממצרים, ועל ידו נעשו כמה נסים במצרים ונוראות על ים סוף, ועלה לשמי מרום והוריד תורה מן השמים, ונתעסק במלאכת המשכן ולא נכנס לפני ולפנים עד שקרא לו, שנאמר: 'ויקרא אל משה וידבר'...
ויש לשאול: א. כיצד יתכן שלתלמיד חכם לא תהיה דעת? הרי אם הוא חכם סימן שיש לו דעת? ב. איך זה נלמד ממשה רבינו? ג. למה נבילה טובה ממנו?

מסביר נפלא רבנו ה'זרע שמשון' זיע"א (הובא ב'מליצי יושר'): **הקדמה:** מהי דעת? התשובה ע"פ המהרש"א (סנהדרין צב, ב) 'דעת - היא ההכרה והידיעה שהכל בא מהשגחה עליונה, ויש לו לאדם דעת לבקש רחמים מה' יתברך שיתן לו מה שצריך'.

ונמצא לפי זה שבאמת ישנם אנשים שהם תלמידי חכמים המלאים ידע וחכמה, אבל אדרבה, מרוב חכמתם הם סומכים יותר על עצמם מאשר על ה' יתברך.

וזה נלמד ממשה רבנו שעל אף היותו גדול הנביאים וחכם מאוד, בכל זאת לא נכנס לאוהל מועד עד שה' קרא לו. ובזה הוא הראה שעם כל חכמתו הוא מכיר באפסיותו מול הבורא יתברך.

ובעניין השאלה למה נבלה טובה ממנו? חשבתי לתרץ בס"ד: 'נבלה' היא בהמה שמתה ללא שחיטה. ובזה היא איבדה את התכלית שלשמה היא קיימת בעולם שהרי נאמר (ברכות יז) 'סוף בהמה לשחיטה'. וגם האדם שלא מכיר בתלות שלו בקב"ה מאבד את הקשר שלו עם בוראו ומועל בתכלית הקיום שלו בעולם. ובכך הנבלה טובה ממנו כי היא הרי לא מצווה ואין לה דעת ויכולת לקבוע האם היא תישחט ותגיע ליעודה או לא, ואילו האדם כן יכול להתחבר לקב"ה אם יכפיף את דעתו לבורא. וכשהוא לא עושה כן הרי שהנבילה טובה ממנו. *מתוק מדבש!*

ואם מנחת מרחשת קרבנך סולת בשמן תיעשה: והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה לה' (ב, ז-ח')

מסביר רבנו יעקב אבוחצירא זיע"א בספרו 'פיתוחי חותם' בדרך רמז: ידוע שהתפילה מכונה בשם "מנחה" (משאת כפי מנחת ערב) ובתפילה צריך האדם: א. להוציא את המילים בשפתיו ולא בליבו. ב. לסלק ממוחו מחשבות זרות ג. לא לעשות את התפילה קבע (משא) אלא רחמים ותחנונים לפני הקב"ה. ואם כך יעשה חזקה עליו שתפילתו תתקבל לפני ה'.

רמז לדבר אומר ה'אביר יעקב' בפסוק הנ"ל: 'ואם מנחת (התפילה) מרחשת (לבטא בשפתיים) קרבנך סולת (נקיה ממחשבות

אלא תשובה אחת לשתי השאלות: פורים בא לנו מידי גוי, ולפיכך אנו נוהגים בו מנהג גויים, ואילו חגכם, שבא לכם מידי יהודי, אתם נוהגים בו כיהודים...

רעיון וסיפור - אחיית צלצק פימ'ן - כ"ג

נפתח פמיליאת דפמ'חותא:

שטר החליט לצקוב אחר שני אנשים שרכבו צל אופנוע.
לאחר שצה צל מצקב הוא רואה שהחור נולה כחוק.
הוא צ'זר את האופנוען וצ'אל 'אני צצה צוקב אחרי?
ואתה לא צויע שום צמירה? איך יתכן?
ואחר החור 'צה רק ב'צ'אל 'אתנו'.
קופצ'ה שטר 'צ'אל אופנוע? צל צה תקב'ל ד'ו"ח

תמחה את זכר עמלק מתחת השמים (מפסיר לשבת זכור)

ויש לשאול: המילים 'תחת השמים' לכאורה מיותרות? די היה לכתוב 'תמחה את זכר עמלק' וחשבנו לומר בסיעתא דשמיא: עמלק מנסה לקרר את האדם באמונה. ואיך? ע"י דאגות וחרדות מה יהיה? איך נסתדר? וכו'... כאילו שהכל נעשה 'תחת השמים'.
ובאה התורה ואומרת תמחקו את המחשבה הזו... **אין כלום 'תחת השמים'** הכל מושג והכל לטובה.
לפי זה נבין את ההלכה 'חייב אדם לבסומי בפוריא עד דלא ידע'... למה?
בכל חג אנו נותנים לקב"ה משהו - בכיפור את האוכל, בפסח את הלחם, בשבועות את השינה, בסוכות את הבית... ובפורים אנו נותנים את השכל!!!
ולכן שותים יין בפורים כי 'אם שותים לא נוהגים' - הנהג האמתי זה הקב"ה וכל מה שאנו עוברים מושג לטובה.

ובענין זה סיפור נפלא: דניאל היה בן שלוש כאשר הוריו נהרגו בתאונת דרכים וסבתו נותרה הקרובה היחידה בעולמו המרוסק.

היא לקחה אותו לגן, הלכה לאספות הורים, חיכתה לו עם תבשיל חם כשחזר הביתה והתרגשה יחד אתו כאשר התקבל ללימודי רפואה באוניברסיטה.
שנתיים נוספות חלפו ומצב בריאותה של הסבתא הלך והידרדר, בעצה אחת עם דניאל, החליטה הסבתא לעבור לבית אבות שבו תזכה לטיפול מסור.

'אני רוצה לקחת איתי את הפסנתר', ביקשה הסבתא. בפנית הסלון עמד מאז ומתמיד פסנתר שחור וגדול ממדים, שעליו ניצבו תמונות הוריו של דניאל.
'לקחת את הפסנתר?' תמה דניאל, 'אבל את לא משתמשת בו, סבתא?'

'אני בהחלט משתמשת בו', השיבה הסבתא. דניאל רצה לומר: 'להניח תמונות על פסנתר, זה לא נקרא להשתמש בו?!' אבל הוא עצר בעצמו ולא אמר דבר.
עברו כמה חודשים, סבתא נחלשה עד שבקושי יכלה לרדת ממיטתה, באותה תקופה מצא דניאל את בחירת לבו ועמד להינשא לה, כאשר הגיע להציגה בפני סבתו, התלהבה כלתו מכלי הנגינה, היא הייתה פסנתרנית מחוננת והבחינה מיד שזה כלי יקר ביותר, אך דניאל הזהיר אותה

מראש שלא לפתוח את הפסנתר ולא לנסות לנגן עליו 'זה עניין רגיש אצל סבתא' אמר.

הסבתא הספיקה להשתתף בחתונתו של דניאל, ולאחר כמה שבועות נפטרה.

יום אחד פתחה רעייתו של דניאל את הפסנתר, וניסתה להקיש על הקלידים, שום צליל לא בקע מכלי הנגינה, היא נקשה חזק יותר ועכשיו בקע קול חלוש ועמום.

'צריך להזמין מכוון פסנתרים', אמרה לדניאל, 'שנים לא ניגנו על הפסנתר הזה'

תוך כדי הדברים היא פתחה את המכסה העליון של כלי הנגינה, הביטה פנימה וקריאת הפתעה פרצה מפיה: 'דניאל, בוא תראה' דניאל מיהר והתקרב, והציץ פנימה. הפסנתר היה מלא פתקאות קטנות, מקופלות היטב...

'מה זה?' שאל דניאל. הוא הכניס את ידו ושלף את אחד הפתקים.

'תודה אלוקים על הנס שעשית לי שדניאל התחתן עם בחורה כל כך מוצלחת', קרא.

הוא פתח פתק נוסף וקרא: 'תודה אלוקים על הנס הקטן שעשית לי, ביקשתי שדניאל יבוא לבקר והוא הגיע.'

דניאל הנרגש הוציא פתק נוסף וקרא בו: 'תודה אלוקים על הנס הקטן שעשית לי, חשבתי שהמקרר התקלקל, התפללתי שזה לא יקרה ועכשיו הכול בסדר.'

'תודה אלוקים, על שילד נחמד עזר לילסחוב את סלי הקניות הכבדים עד הבית.'

'תודה אלוקים שהעוגה שהכנתי לקראת האורחים הצליחה כל כך.'

'תודה אלוקים על שהיה לי כסף לשלם את חשבון החשמל'. השעות חלפו, דניאל ואשתו אחוזי התרגשות המשיכו לקרוא בפתקי ההודיה הרבים שכתבה סבתו לאורך כל השנים.

השטיח כבר היה מלא בערימות של פתקאות והפסנתר היה ריק כמעט לחלוטין.

ואז - דניאל שלח יד למעמקי הפסנתר והוציא את הפתק האחרון שבו היה כתוב: 'אלוקים, לקחת אליך את בעלי, את בני וכלתי, אבל הצלת את נכדי דניאל, אני מודה לך על הנס שעשית לי. עכשיו יש לי סיבה לחיות'...

וכמה סיבות יש לנו לחיות? האם הורינו צ'ליהט?

אחים ואחיות יקרים! על עמלק נאמר 'אשר קרך בדרך' החיים שלנו רצופים חוויות, חלקן משמחות וחלקן מאכזבות. אותו עמלק שבתוכנו מנסה לקרר אותנו בעצבות ובתסכולים.

הדרך להתגבר על כך רק ע"י חיזוק באמונה שאין דבר שקורה 'תחת השמים', הכל מאת ה' והכל לטובה.

ותזכרו דבר חשוב - בתוך כל הניסיונות תחפשו תמיד את נקודות האור ותודו עליהם.

וכך תצליחו להגיע לשמחה תמידית.

והדרך לחיית צלצק פימ'ן!!!

בהצלחה... שבת שלום ומבורך!

לע"נ: אבי מורי ממוס בן גזרה ז"ל ואמי מורתני גיטה בת מנטה ז"ל
מו"ר הרב דוד משה בן נעימה זצ"ל (ז' אדר) / מו"ר חמי עמרם בן רחל ז"ל
יעקב בן רבקה ז"ל / תמר בת מוזל ז"ל / מימון טפירו בן מוזל טוב ז"ל
רחל (רשל) בת נעימה ז"ל - יונה עזרא בן צ'חלה ז"ל

להצלחה: מכלוף מייכאל בן לואיז - רפ"ש / דקל מלכה - להצלחה
עופרי בת רחל - להצלחה / סוזן בת ימנה - רפ"ש
דוריאן הודיה בת נעמי ונועם חן בת שולה - רפואה שלימה
אורי ישראל - רפ"ש / אהרון בן מסעודה - רפ"ש